

ÉLETTÜNK

LI. évf. 12. szám (51. Jg. Nr. 12.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2019. december

LEZÁRULT A SZINÓDUS

Ferenc pápa október 26-án lezárta az Amazonia-szinódus utolsó kongregációs ülését. Beszédében nagyobb apostoli buzgóságra ösztönözte a papokat, hogy lelkipásztori támaszt adjanak az Amazonas-térségében. Bejelentette, hogy új tagokkal újra összehívja a női diakonátust vizsgáló bizottságot. Reményei szerint még idén megjelenik a szinódus utáni apostoli buzdítása.

A pápa rögtönzött, spanyol nyelvű beszéddel fordult a szinódusi atyákhoz, amelyben mintegy kommentálta az előtte megszavazott, és – a szándékának megfelelően – nyilvánosságra hozott záródokumentumot. Az elmúlt három hét szinódusi munkálatai négy dimenziót jártak körül: kulturális, ökológiai, társadalmi és lelkipásztori téren, melyek közül ez utóbbi a legfontosabb. Ami a kulturális dimenziót illeti, a pápa örömeire szolgált, hogy a szinóduson megállapították: az Egyház hagyománya éppen az inkulturációban nyilvánul meg.

Az ökológiát illetően Ferenc pápa aláhúzta, hogy a szinódus tisztelettel adóztak Bertalan konstantinápolyi pátriárka előtt, aki az Egyház egyik úttörője ebben a tekintetben. Az általa megkezdett út folytatódott a párizsi klímaegyezménnyel, majd a Laudato si' – kezdetű enciklikával. Az Egyház rámutatott a természet szélsőséges kizsákmányolására, és ez egy szimbólum – mondta.

A társadalmi dimenzióról szólva a szinóduson arra is rámutattak, hogy Amazóniában nem pusztán a teremtett világot zsákmányolják ki, hanem a személyeket is. Az igazságtalanság, a pusztítás, az emberi kizsákmányolás minden fajtája, minden szinten megjelenik és rombolja a kulturális identitást. A pápa figyelmeztetett: a korrupció legsúlyosabb formája az emberkereskedelem és a kulturális önazonosság pusztítása.

A negyedik és egyben legfontosabb dimenzió a lelkipáztorkodás. Az evangélium hirdetése sürget minket. Az evangéliumot érthetővé kell tenni az amazóniai kultúrák előtt, megerősítve a világiak, a papok, az állandó diakónusok és szerzetesek munkáját. Új szolgálati formákról is volt szó a szinóduson, amikről már VI. Pál is beszélt, és amikhez megfelelő kreativitással el lehet jutni. Az óslakos szemináriumokról is hangsúlyosan beszéltek a szinóduson. Ezzel kapcsolatban a pápa köszönetet mondott O'Malley bíborosnak, ugyanis társadalmi igazságtalanság az, hogy gyakorlatilag nem engedik az óslakosokat a papi képzéshez hozzáférni. Ferenc pápa bejelentette azt is, hogy újra összehívja a női diakonátust vizsgáló bizottságot.

(Folytatás a 2. oldalon)

**BOLDOG
KARÁCSONYT
KIVÁN
OLVASÓINK
AZ ÉLETTÜNK!**

Jézus születése
(Lorenzo Lotto festménye, 1523)

SÍK SÁNDOR Karácsonyi álom

*Magyar karácsony fekete-fakója
És minden, ami mostani, múltjon,
Száz pici gyertya gyújtatlan gyúljon,
Csillagos álom pelyhes takarója.
Álom, álom karácsonyi álom! –*

*Álom, álom... Betlehemben
Kicsike Jézus megszületett.
Szép Szűz Mária, egek ékessége,
Mi bűnös lelkünk egy édessége
Csókkal hajol a jászolka tövébe,
Kicsi Jézuskára rájanevet.
Édes kicsi Jézus, mindenlátó Jézus,
Ügyefogyott népre, ránk mosolyog
Csilló levegő-egben, boldog
fényességben
Nekünk dalolnak angyali karok.*

*„Dicsőség, dicsőség mennyben
az Istennek,
Békesség, békesség földön
az embernek!”*

*Álom, álom... Kegyes kicsi Jézus,
Panaszkodjunk-e teneked?
Okos kicsi Jézus, igazlító Jézus,
Hiszen te jól tudsz mindeneket!
S te, fényes szép angyalsereg,
A békességet is ismered!
A békesség – te jól tudod, – meleg cipő:
És édesanyja a bánási búza.
A békesség a nagy hegyek nyugalma:
És homlokukat a Tatra koszorúzza.*

*A békesség egy csendes kicsi
napsugár talán,
Amely a mély komoly vizek tükrén
remeg:
De máshol még nem látják szegény
magyar szemek,
Csak Pozsony ős Dunáján
és Szent Anna taván,
A békesség a kassai harangszó,
S a székely falukon a pásztorok miséje
Kétszerte szent!...*

*Dicsőség a magasban... Kicsi Jézus,
Tedd, hogy legyen békesség idelent!*

*Dicsőség, dicsőség a magasságoknak,
Békesség a földön, békesség, békesség
Szegény magyaroknak.*

RAGYOG BETLEHEM CSILLAGA!

Írta: Kránitz Mihály

Elérkezett a legszebb ünnep: Karácsony van! Az év utolsó napjait a szeretet, a fény és az öröm hatja át. A világ sokféle mozgása megáll, és az emberi lélek magába száll. Családban, közösségekben, de a magányosan és egyedül élőknek is meghatározó pillanat a szenteste eljövetele. Egy kicsit jobb lesz a világ, még ha sötét árnyak fenyegetnek is. Győzött a szeretet! Ez az ünnep üzenete. Ezt megérti minden ember, bárhol és bármilyen körülmények között is éljen a földön.

Isten Fia egy kicsinyke helységet választott ki a megtestesülésére. Mindezt úgy, ahogy a próféta megjövendölte: „De te, Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett.” (Mikéás 5,1). Mi is csodálkozunk a pásztorokkal, hogy miként gyuladt fel ily nagy világosság a városka felett. Ez a Mennyei Atya megnyilvánulási módja, és ebből mi is tanulhatunk.

Mint az újszövetség gyermekei, tudjuk, hogy Isten a Szeretet. Szeretete nem tolatkodik, hanem tapintatos, nem követelőző, hanem irgalmasan megértő. És a Biblia első lapjain arról olvasunk, hogy Isten a saját képére és hasonlóságára teremtett minket, és ez a „kép” a szeretet. A bennünk lévő szeretet és a szeretetet adó és befogadó képességünk Istentől van. Ő ilyennek alkotott. Ez egy isteni tulajdonság. Ezért is kéri a Tízparancsolat: „Szeresd Uradat, Istenedet!” És „Szeresd felebarátodat!”

Csak a szeretet adja meg az ember igazi teljességét. Ez nyújt számára egy olyan belső lelki erőt, amely meghatározza egész gondolkodását, magatartását, sőt mi több, egész életét. Karácsony ünnepén János apostol már evangéliumának kezdetén hirdeti, hogy a megtestesült Igében „élet volt, és az élet volt az emberek világossága” (Jn 1,4). Az üdvösség történetében párhuzamosan halad együtt az élet és a világosság. Ez nemcsak a földi, fizikai

állapotra igaz, hanem az ember egész történetére is, aki a kísértésben elbukott, és megváltásra szoruló létező lett. Az emberen múlik, hogy elfogadja vagy elutasítja a világosságot, és akár a sötétséghez is ragaszkodhat, de a világosság mindig nyilvánvalóvá teszi cselekedeteit.

Szinte megmagyarázhatatlan, hogy miért van lelki-erkölcsi sötétség, miért vannak, akik a gonoszság felé hajlanak, nem pedig a fény tiszta ragyogásának irányába. A Szentírás tanúsága az, hogy „a világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel” (Jn 1,5). Most azonban mégis azt ünnepeljük, hogy „az igazi világosság a világba jött, amely minden embert megvilágosít” (Jn 1,9–10).

Hatalmas titokkal állunk szemben, mert azok, akikhez az Ige, az igazi világosság eljött, a sötétséggel válaszoltak. Vagyis az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak. Felfoghatatlan, hogy az Isten képére alkotott ember nem a saját, isteni rendeltetése szerint él és tevékenykedik, hanem gyakran azzal éppen ellentétes módon. Karácsony ezt is világossá teszi, ahogy erről Pál apostol az athéni bölcselőknek mondta: „Isten eddig szemet hunyt a tudatlanság kora fölött, de most tudomására hozza az embereknek, hogy mindenütt meg kell térnie mindenkinek.” (ApCsel 17,30)

(Folytatás a 2. oldalon)

FATIMA MAGYARUL IMÁDKOZOTT ÉS EMLÉKEZETT

Kondor Lajos verbita szerzetes 55 éven keresztül, 1954-től 2009. október 28-án bekövetkezett haláláig Fatimában élt. A fatimai üzenet fáradhatatlan terjesztője volt: ő vezette az 1917-ben történt jelenések szemtanúit, a gyermekkorukban meghalt Ferenc és Jácinta pásztorgyerekek boldoggá avatásának előkészítését és ő hozta létre a városban a Magyar Kálváriát is a Szent István-kápolnával. Halálának tizedik évfordulóján róla emlékezett meg Ourém-Fátima város önkormányzata, a Portugál–Magyar Együttműködési Egyesület, Magyarország Lisszaboni Nagykövetsége, a Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZSZ) és a bécsi Kaláka-Club szegedi, budapesti és ausztriai résztvevőivel. Az esemény részeként a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia zárandokcsoportja a Fatimai Szűzanya oltalmát kérte a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra.

„Szeretnénk a világ magyarságának megmutatni, hogy micsoda közös értékünk van Fatimában, Kondor Lajos atya halálának a 10. évfordulóján” – állt Lukács Antoi-

nette, a Portugál–Magyar Együttműködési Egyesület alelnökének még 2018-ban megfogalmazott felhívásában, amellyel 2019. október 26–28. napokra ökumenikus magyar világtalálkozóra hívta Fatimától távol élő honfitársait. A portugáliai, egyben a nyugat-európai magyarok megbecsült alakja, a kortalannak tűnő és mindig tevékeny Lukács Antoinette azonban már az égi magasságból szemlélte végig terve megvalósulását, azt, hogy a kijelölt napokon az óhaza és a világ magyarsága közül mintegy háromszázan láthatták meg, micsoda közös értékeink vannak a portugáliai Mária-kegyhelyen.

(Folytatás a 3. oldalon)

Jézus, Téged szeretünk, keresztúton követünk

NINCS ITT MARADANDÓ VÁROSUNK!

Advent első vasárnapja a liturgikus év fordulója, míg Szilveszter és Újév napja a polgári év fordulója. Mindkét ilyen évforduló tudatosíthatja bennünk az idő múlását. Az emberek jelentős része szórakozva tölti el ezt az éjszakát, és kevesen gondolnak életük mulandóságára. Egyesek szép terveket készítenek, különböző jó elhatározásokat tesznek, de kérdés, vajon mennyire néznek előre, nemcsak a következő napokra és hónapokra, hanem életük végső céljára? Valóban szükségünk van rövid távú tervezésre is, de ezeknek csak akkor van igazán értelme, ha távolabbra tekintünk, életünk végső célja felé. Terveink egy részét valóban teljesíteni tudjuk, de a jövőnk előre kiszámítani nem tudjuk. A hírközlő eszközök naponta tudósítanak különböző balesetekről, természeti csapásokról. Együtt tudunk érezni bajba jutott embertársainkkal, de gondolunk-e arra, hogy minket is érhetnek ilyen váratlan, minden eddigi tervünket felülíró események?

„Gyarapítson és gazdagítson titeket az Úr a szeretetben egymás és mindenki iránt. Tegye állhatatossá szíveteket, hogy feddhetetlen szentségben állhassatok Istenünk és Atyánk elé, amikor a mi Urunk, Jézus majd eljön, összes szentjének kíséretében. Továbbá kérünk és intünk titeket, testvérek, Urunkban, Jézusban: Megtanultátok tőlünk, hogyan kell Istennek tetsző életet élnetek: éljétek is hát így, s haladjatok egyre előbbre. Hiszen tudjátok, milyen utasításokat adtunk nektek Urunk, Jézus által.” (1Tessz 3,12–4,2)

„Jelek lesznek a Napban, a Holdban és a csillagokban, a földön pedig kétségbeesett rettegés támad a népek között a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt. Az emberek megdermednek a rémülettől, miközben várják, hogy mi történik a világgal. A mindenség összetartó erői megrendülnek. Akkor majd meglátják az Emberfiát, amint eljön a felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor mindez beteljesedik, nézzetek fel, és emeljétek föl fejeteiket, mert elérkezett megváltásotok.” (Lk 21,25–28)

Amikor az Úr Jézus tanítványainak a világ végének jeleiről beszélt, akkor valójában életünk mulandóságára figyelmeztet minket. Igen, el fog jönni a világ vége, de számunkra mégsem a világ végének a napja a fontos, hanem életünk vége, halálunk napja, amikor átmegyünk a földi életből az örök életre. Ismerőseink, hozzátartozóink halálának híre sokszor váratlanul ér bennünket, de mindig

csak mások haláláról hallunk. Gondolunk-e arra, hogy egyszer rólunk fognak szólni ezek a hírek? Vajon fel vagyunk-e készülve erre?

Saját halálunk időpontját előre aligha tudjuk, bár életkorunk előre haladása, betegségeink egyértelműen jelzik közeledtét, de bármelyikünkkel megtörténhet, hogy váratlanul kell elköltöznünk ebből a világból. Mi arra törekszünk, hogy ez az elköltözés, ha váratlanul is ér minket, mégse találjon készületlenül.

Földi világunk mulandóságára mutatnak a világon ismételt kiújuló háborúk és természeti csapások, amelyek a világot és bennünket, embereket sújtanak. Ezek mind-mind figyelmeztetések a számunkra: nincs itt maradandó városunk, közeleg az Úr napja!

Mi hittel valljuk, hogy Mennyei Atyánk a világ teremtője, aki megtervezte, létrehozta, „beprogramozta” és a fejlődés útján elindította ezt a világot, szeret minket. Azt is valljuk, hogy Mennyei Atyánk örök életre hív mindnyájunkat, ezért földi létünk csak átmenet, és nekünk itt a földi életben kell felkészülnünk az örök életre azzal, hogy megtanulunk Isten és embertársaink szeretetében élni. Azt is valljuk, hogy ennek a világnak egyszer vége lesz, ami nem természeti katasztrófát jelent, hanem azt, hogy amikor az Úr Jézus ismét eljön és feltámasztja a megholtakat, akkor újjáteremtí a világot. Az az új világ egy egészen más világ lesz, amit elképzelni sem

tudunk. E világ végének és az új világ eljövételének jeleiről beszélt az Úr Jézus, de ezek a jelek nem olyan jelek, amelyek egy meghatározott időpontra mutatnak, hanem olyan jelek, amelyek a világ mulandóságára figyelmeztetnek.

Mi hittel valljuk, amit az Úr Jézus Lázár feltámasztása előtt mondott: „Én vagyok a feltámasztás és az élet: aki bennem hisz, még ha meghalt is, élni fog. Mindaz, aki belém vetett hittel él, nem hal meg sohasem.” (Jn 11,25–26) Számunkra ezért a földi életből az örök életre.

Isten üdvösségterve azt jelenti, hogy Isten minden embert üdvözíteni akar. Az üdvösségtörténet Isten üdvösségtervének kibontakozása és megvalósulása az emberiség történelmében, amelynek legfontosabb eseményeit a liturgikus évben ünnepeljük. Isten üdvözítő tervének beteljesedése a mennyei szentek boldog örök élete, akik közé az Úr Jézus mindnyájunkat meghívott. Most a liturgikus év kezdetén ezt kell tudatosítanunk: Azért élünk a világon, hogy Isten és szeretetét megismerjük, azt viszonzozzuk, és eljussunk az örök életre.

Mi a mi feladatunk ebben a világban? Az, amit Pál apostol levelében olvastunk: „Amint tőlünk tanultátok, hogyan kell Istennek tetsző életet élnetek, úgy is éljétek, hogy egyre előbbre haladjatok. Hiszen tudjátok, hogy az Úr Jézus nevében milyen utasításokat adtunk nektek. Isten akarata ugyanis az, hogy szentekké legyetek.” (1Tessz 4,1–2.) A mi feladatunk, hogy szentté legyünk, napról napra előre haladjunk Isten és embertársaink szeretetében.

Amikor az Úr Jézus mennybemenetele után az apostolok visszatértek a Városba, együtt imádkoztak Máriával, Jézus anyjával. Most adventben mi is kérjük őt: „Istennek szent anyja! Imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján.”

Rédly Elemér

RAGYOG...

(Folytatás az 1. oldalról)

Jézus születését csillag jelezte, és ezzel megmutatta, hogy az ő személye az ember üdvössége tekintetében megkerülhetetlen. Együttal saját életével példát is adott arra, hogy „aki az igazsághoz szabja tetteit, a világosságra megy, hadd derüljön fény a tetteire, amelyeket Istenben vitt végbe” (Jn 3,21).

A betlehemi fényes csillag azonban nemcsak Jézusra, hanem Édesanyjára, Máriára és nevelőapjára, József-re is fényt áraszt. József az az igaz ember, akinek élete megegyezik Isten akaratával, és éppen ezért kapja megbízásaként a messiási gyermekről való gondoskodást. Egyénisége biztos támasz lesz az emberré lett Istenfiának, akinek „növekednie kell korban és bölcsességben” (Lk 2,52).

A különleges csillag ragyogása az Istenanyára is rávetül. Ő, mint minden más ember, szintén a világban él, de hűségével és legfőképpen szeretetével eljutott a szív békéjéhez, ahol Isten az ő küldötte által személyesen szólt hozzá, kiválasztotta őt, és felkészítette a megváltásban való együttműködésre.

Mária „igenje” és az Istenre való készséggel és bizalommal teljes önátadása számunkra is világító példa lehet. Hogy a betlehemi csillag a pásztorokat és a három királyt is a kis Jézushoz vezette, úgy lett Mária is a „tenger csillaga”, hogy akik az élet háborgó vizén felülemelkedve készek az isteni gyermeket hozzá hasonlóan a szívükbe fogadni, maguk is mintegy fényé váljanak. Kérjük a Szent Családot, hogy mi is részesüljünk a gyermek Jézus születése fölötti örömeinkben, akit jól láthatóan immár hosszú századok óta megvilágít Betlehem ragyogó csillaga. □

LEZÁRULT...

(Folytatás az 1. oldalról)

Bizonyos dolgokon változtatni kell, mert az Egyház folyton megújul – ez is a most lezárult szinódus egyik tanulsága. Az egyik csoportos megbeszélésen elhangzott, hogy az amazóniai papsághoz képest csekély a más területeken élő papok buzgósága. Olyan fiatal szerzeteseket kell képezni, akiknek erős a hivatásuk, és ezzel az apostoli buzgalommal mehetnek a határvidékekre.

Ferenc pápa ezután az ún. első világ (Európa, USA) papságáról beszélt: sokan vannak, mégsem tudnak küldeni papokat az Amazonas-térségébe. Vannak érdek vezérelt fidei donum papok is, akikkel még Buenos Airesben püspök-ként találkozott. Volt, aki tanulni érkezett oda, de annyira beleszeretett a helybe meg abba, amit az első világ tud nyújtani, hogy már nem akart hazamenni egyházmegyéjébe. Ilyenkor a püspök, hogy megmentse a hivatást, enged. Ferenc pápa ezzel szemben köszönetet mondott a valódi fidei donum papoknak, akik Afrikából, Ázsiából és Amerikából érkeznek Európába, aztán küldetésük végeztével visszatérnek hazájukba.

A pápa ezután a nők egyházi szerepéről beszélt. Mint mondta, nem vagyunk tisztában azzal, hogy mit jelent a nő az Egyházban. Csak a funkcionális részt nézzük. A nők Egyházban való szerepe azonban jóval túlmegegy a funkcionálisson. Ferenc pápa tehát újrászervezt javasol, és a Pánamazóniai Egyházi Háló nagyobb jelenlétét sürgeti, mint ahogy az ún. rész-püspöki konferenciák megszervezését is. Az Amazonas-medence országai alakítsanak kis amazónai püs-

pöki konferenciákat, amelyek részei az országosnak, de külön működnek.

Egy lehetséges amazóniai rítusról szólva a pápa emlékeztetett: 23 saját rítusú Egyház létezik, amelyeket idéztek a záródokumentumban. Ezek közül 18 vagy 19 legalább sui iuris – saját jogú Egyház, amelyek egészen kicsik voltak kezdetben. Ezért nem szabad félni az olyan szervezektől, amelyek egy sajátos életet őriznek: az Anyaszentegyház segít nekünk – aki mindenki édesanyja – ezen az úton, hogy ne szakadjunk el egymástól.

Ferenc pápa köszönetet mond a szinódus titkárságának és minden szervezőnek. A médiától pedig azt kéri, hogy a záródokumentum terjesztésében főként a diagnózisra összpontosítsanak, mert az a legfontosabb rész: a kulturális, szociális, lelkipásztori és ökológiai diagnózis. Ne azt keressék, hogy milyen döntés született egyházfegyelmi kérdésekben vagy, hogy melyik párt nyert és veszített.

Annál is inkább, mert mindig van a keresztényeknek egy kis elit csapata, amelyik szereti ezt a nagyon kicsi diagnózist egyetemesnek feltüntetni, ami az egyházfegyelmi megoldásokra vonatkozik. Igazság szerint ezzel a diagnózissal valamennyien nyertünk, és haladunk előre a lelkipásztori és egyházközi kérdésekben. Ez a – főként katolikus – elit az apróságokhoz ragaszkodik és elfeledkezik a nagy dolgokról – panaszkodik a pápa, majd Charles Pégu francia költőt idézve hozzátette: Nincs ugyanis bátorságuk az ember iránt elköteleződni, az emberi élet megoldásaiért küzdeni, hanem azt hiszik, hogy Istenért harcolnak. Nem szeretnek senkit, azt hiszik, hogy szeretik Istent.

Vatikáni Rádió

IMASZÁNDÉK

Decemberre

A kicsinyek jövőjéért: Imádkozzunk, hogy minden ország elkötelezett lépéseket tegyen annak érdekében, hogy a legfiatalabbak – különösen a szenvedők – jövőjét prioritásként kezeljék.

„A gyerekeknek meg kell adni a lehetőséget, hogy nyugodt körülmények között játszanak, tanuljanak és növekedjenek. Jaj annak, aki elfojtja bennük a remény örömteli lendületét”. Ferenc pápa ezt az üzenetet tette közzé Twitter-fiókjában 2018. június 12-én, a Gyerekmunka elleni Világnapon.

Az elmúlt évekhez hasonlóan Ferenc pápa most is erőteljesen felelősséget vállal a kiskorúak kizsákmányolása és a gyermekrablás ellen. A 2014. június 11-i általános kihallgatáson bal kezével egy piros kis könyvet emelt föl, mintegy piros lapot adott (akár egy futballbíró) azoknak, akik piszkos játékokat üznek a kicsinyekkel. A piros lap az ENSZ Nemzetközi Munkaügyi Szervezetének kiskönyve volt, melyre a Gyerekmunka elleni Világnap alkalmából hívta föl a figyelmet. (A gyerekmunka elleni világnap dátuma június 12. amelyet 2002-ben tartottak meg először a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kezdeményezésére.)

Már egy évvel korábban, 2013. június 12-én a szerdai általános audiencián emlékeztetett, hogy a gyerekmunka kizsákmányolása a háztartásokban egyre növekvő jelenség, különösen a fejlődő országokban. Gyerekek, főként kislányok milliói esnek áldozatul ennek a rejtett kizsákmányolásnak, ami gyakran jár visszaéléssel, bántalmazással és diszkriminációval. Valódi rablásról beszél! – emlékeztetett öt éve a Szentatyát, majd azt kívánta, hogy a nemzetközi közösség lépjen föl hatékonyabban ennek a csapásnak a felszámolására.

2015. június 7-én, az Úrangyala elimádkozásakor a pápa emlékeztetett: A világon sok gyereknek nem adatik meg a lehetőség, hogy szabadon játsszon, iskolába járjon, hanem munkaerőként használják ki őket. A nemzetközi közösség járadozzon azért, hogy ténylegesen elismerjék a gyermekek jogait.

Minden gyerekeknek meg kell adni a lehetőséget, hogy saját családjában játszasson, tanulhasson, imádkozzon és növekedjen, és mindezt harmonikusan, szeretettel, nyugalmas légkörben. Ehhez joguk van, nekünk pedig ez kötelességünk. Sokan azonban ahelyett, hogy játszani hagynák őket, rablásról beszélnek belőlük: ez egy csapás! A kiegyensúlyozott gyerekkor lehetővé teszi, hogy a gyermekek bizalommal nézzenek az élet és a jövő elé. Jaj azoknak, akik elfojtják bennük a reménynek ezt az örömteli lendületét! – figyelmeztet Ferenc pápa.

Ferenc pápa Twitter-üzenete a 2018. évi Gyerekmunka elleni Világnapon

*

Meghallgatni, közel állni és tanúságot tenni: Ferenc pápa erről a három fontos lépésről szól homíliájában 2018. október 28-án, vasárnap délelőtt a Szent Péter-bazilikában bemutatott szentmisén, amellyel lezárta a fiatalok témájának szentelt püspöki szinódust. „Isten fiatal és szereti a fiatalokat” emlékeztetett rá a pápa a 26 napon át tartott szinódus befejezésekor. Az október 3-án megkezdődött szinódus középnapján a fiatalok világa, a hit és a hivatástisztázás kérdése állt. A pápai szertartáson mintegy hétezer hívő volt jelen, közöttük a fiatal auditorok, akik részt vettek a püspöki összefüvetelen. „Tegyük tanúságot az üdvözítő Isten szeretetéről, legyünk új élet hordozói, nem pedig mindenki tanítómesterei vagy a szent dolgok szakértői” – fejtette ki homíliájában a Szentatyát. (...)

(Folytatás a 4. oldalon)

ÜNNEPI SZENTMISÉN EMLÉKEZTEK PRÁGÁBAN AZ 1956-OS FORRADALOMRA

A plébánia 2017-es megalapítása óta a prágai magyar katolikus közösség is méltó módon tud megemlékezni a nemzeti ünnepekről. Idén október 20-án, vasárnap mutatott be ünnepi szentmisét Balga Zoltán az 1956-os forradalom évfordulója alkalmából.

A prágai magyar lelkész homíliájában megemlékezett Mindszenty József bíborosról, aki a kommunista rendszert következtesen támadta annak vallásellenes politikáját. Nem maradt néma, és ezáltal cinkos, így bátor helyállásáért az elnyomó diktatúra börtönbe vetette. 1956-ban a forradalom egyik alapvető mozzanata volt Mindszenty bíboros kiszabadítása, érseki tisztének helyreállítása. Szabadulása után a forradalom harcosai mellé állt, híres rádióbeszédében a forradalmat szabadságharcnak nevezve visszadta a nép tartását, önbecsülését.

„Mert a magyar nép szabadságra teremtett nép, melyet azonban sokszor megkísért a szabadság bűne” – fűzte tovább gondolatait Balga Zoltán. Majd éles határt húzott szabadság és szabadság között. Rámutatott: míg a szabad ember a közösség és főleg a Jóisten által felállított észszerű korlátok között él, és az Istenhez való kapcsolatát alapvetően egy szereteteli alá-fölé rendeltség jellemzi, addig a szabados ember minden szabályt feleslegesnek tart. A korlátlan szabadság hajszlása azonban rabbá teszi, hiszen ez a teremtett világban megvalósíthatatlan és ostoba cél. Elfordulva

Teremtőjétől az ilyen ember kiesik abból a szeretetkapcsolatból, amely megtartaná a közösségben, és saját önbecsülésében is kárt szenved. A felemelő, közösséget kovácsoló, hosszú távon eredményt hozó szabadságharc szemben a „szabadoságharc” meglepően gyorsan rombol, elszakít a barátoktól és magányba taszít.

1956-ban a magyar nép a szabadságért, a nemes eszméért küzdött, nem rövid távú célokért. Az emberek szabadon akartak élni, szeretni, hinni, és ezért hajlandók voltak akár harcolni is. Mindenüket odaadták, akár az életüket is, hogy megszűnjön a kommunista szovjet zsarnokság – folytatta a lelképásztor. – Így lázadásuk, bár elbukott, mégis megnyitott egy szelepet, amelyet többé már nem lehetett lezárni, és ha évtizedek múlva is, de bátorságuk megteremtte gyümölcsét, és unokáik ma egy szabad országban élhetnek.

A Prágában élő magyarok is büszkén vallhatják magukat magyarnak, mert egy olyan néphez tartoznak, amelynek a szabadság az éltetője. A

keresztény ember legfontosabb döntése, hogy szabad akaratból dönt Jézus követése mellett. Ezért sose szabad elfelejtkezni azokról, akik életüket adták ezért a szabadságért. Az 1956-os forradalom öröksége adjon bátorítást, hogy ebben a mai modern világban mi is a szabadság, az emberi és keresztény értékek védelmezői legyünk! – zárta szentbeszédét Balga Zoltán.

Büszkén vallhatják magukat magyarnak

A szentmisén Balázs Patrik csoltói plébános és Balaz István rimaszombati káplán koncelebrált. A misét követően a rimaszombati Boldog Meszlényi Zoltán Katolikus Énekkar adott rövid koncertet egyházi kórusművekből Gyüre Etelka karnagy vezényletével.

Ugyancsak a szentmisét követően nyílt alkalma a közösségnek megtekinteni Molnár Levente Stáció című szakrális fotókiállítását. A templomban elhelyezett tizennégy fényképen Jézus Krisztus keresztútjának egyes állomásai láthatók. A művész szándéka, hogy fotói egyházművészeti alkotásként jelenjenek meg a szakrális térben, és betöltsék a hagyományos keresztút szerepét is. Az újfajta látásmód elsőre meglepő, mégis korunk vizuális kultúrájával harmonizál, így nem elriaszt, hanem átélhetőbbé tesz, segít Jézussal együtt végigjárni a stációkat. A keresztút november végéig látható a templomban.

A zenei és képzőművészeti élmény segített még ünnepélyesebbé tenni a hangulatot. A vendégek és a művészek is szeretetvendégségre voltak hivatalosak a magyar katolikus plébániára, ahol ünnepi beszédet mondott Mátis Károly, az Esterházy János Társulás az Emberi Keresztény Értékekért elnöke; Szesztai Dávid, a Prágai Magyar Nagykövetség ideiglenes ügyvivője és Herényi Béla. A rendezvény védnöke Boros Miklós nagykövet volt.

**Dériné Stark Zsófia/
Prágai Magyar Katolikus Plébánia**

FATIMA MAGYARUL IMÁDKOZOTT ÉS EMLÉKEZETT

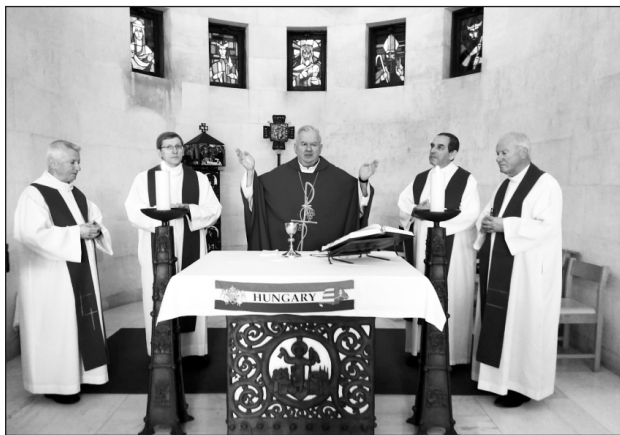
(Folytatás az 1. oldalról)

A program 2019. október 26-án reggel a Magyar Kálvária tizennégy stációjának bejárásával indult, melyet Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök vezetett. „Jézus, Téged szeretünk, keresztúton követünk, szenvedéssé égi jel, így jutunk a mennybe fel” – zengett most azon a, mára már kikövezett ösvényen, amelyen a három pásztorgyermek százket évvel ezelőtt vezetett a nyálat naponta szülőfalujából a jelenések helyszínére. A keresztutat járó magyar zarándokok csoportja így érkezett el a 15. állomáshoz: a Szent István-kápolnához, amelynek szabadtéri oltáránál szentmisét ünnepelt. Palánki Ferenc püspökkel együtt koncelebrált mások mellett Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök, Kovács József általános helynök, a szegedi Szent Gellért Szeminárium rektora, Kovács Péter esperes-plébános, békési püspöki helynök, Pál László kismartoni püspöki vikárius és Varga János, a bécsi Pázmáneum rektora. Beszédében Palánki püspök köszönetet mondott azoknak, akik sok áldozattal a keresztutat és a kápolnát létrehozták, hogy ma hazánktól több ezer kilométerre is otthon érezhessük itt magunkat mi, magyarok. A szentmisét követően a Kaláka-Club, a Portugál-Magyar Egyesület és a NYEOMSZSZ jelenlévő tagjai magyar földet szórtak el két, a Szent István-kápolna közvetlen közelében álló fa tövével, ezzel is adózva a közelmúltban elhunyt Lukács Antoinette emlékének. A kegyelet virágaival beborított magyar föld elhíntése óta elmondhatjuk, hogy – amint Miguel de Pape, a Portugál-Magyar Együttműködési Egyesület elnöke fogalmazott – „Magyarország fizikai értelemben is jelen van Fatimában”.

Október 26-án délután az ourémi Polgármesteri Hivatal Kulturális Osztálya szervezésében Kondor atya élete és küldetése címmel kiállítás nyílt a szerzetes munkásságáról a Turisztikai Hivatalban. A megnyitón Miguel de Pape kiemelte: Magyarország Lisszaboni Nagykövetségével szorosan együttműködve egyesü-

letük sokat tett azért, hogy a fatimai magyar jelenlét emlékét megőrizzék, ennek jegyében valósult meg az október 26-i zárandoknap is.

Deák Ernő, a NYEOMSZSZ elnöke ünnepi szavaiban hangsúlyozta: minden embernek és közösségnek feladata van, ez adja meg az élet értelmét és célját. Szavai szerint a nyugat-európai magyar szer-

„Hálával gondolunk Fatimára, a milliók imájára”

vezetek számára Kondor atya példája és műve nagy felkiáltójel, mely arra szólít mindenkit, hogy hasonlóan cselekedjék.

Halmi Miklós, Magyarország lisszaboni nagykövete rámutatott: a nagykövetség és a portugáliai magyarok számára nagyon fontos, hogy az ourémi város-háza – amelyhez Fatima is tartozik – ilyen nagy szeretettel őrzi és ekkora figyelmet szentel Kondor atya emlékének. „Kondor atya szerepét nem lehet túlhangsúlyozni a fatimai üzenet terjesztése kapcsán, ezzel portugál barátaink is tisztában vannak. Az ourémi polgármesteri hivatalnak és a Portugál-Magyar Egyesületnek köszönhetően ma Fatima város egyik tere Kondor atya nevét viseli és ott neki szobrot is emeltek. Nagyon hálásak vagyunk ezért” – fejezte ki köszönetét Halmi Miklós nagykövete.

Ourém-Fatima polgármestere a kiállításról szólva leszögezte: fontosnak találták a kezdeményezést, hiszen igen jelentősnek tartják mindazt, amit Kondor atya tett Fatimáért. „Azt, hogy Fatima világviszonylatban ilyen fontos zarándokhelyé válhatott, nagyrésztben Kon-

dor atyának köszönhetjük. S nem szabad megfeledkezni arról a nagy jelentőségű munkáról sem, amit posztulátorként a pásztorgyerekek boldoggá, majd szentté avatásának ügyében végzett. A magyar keresztút páratlan emléket állít a magyarságnak, és ezért is Kondor atyának van nagyon sok köszönnivalónk. Ourém városa, az ourémi polgármesteri hivatal tudatában van ennek, ezért nevezte el róla Fatima egyik főterét” – húzta alá a polgármester.

A kiállítás megtekintése után a magyar zarándokok megkoszorúzták Kondor Lajos atya szobrát. Ezt követően a Styler Hotelben Halmi Miklós nagykövet, a Portugál-Magyar Egyesület és a szerzők – köztük Juhász-Laczkó Albin OSB – bemutattak két újonnan megjelent könyvet, *A Fatimai Magyar Kálvária története a dokumentumok tükrében* című kétnyelvű albumot és *A Kispásztorok útját* című, gyermekeknek szóló kötetet. Este a magyar zarándokok is részt vettek a Jelenések Kápolnájánál a rózsafüzér-imádságon és a fátyol körmeneten.

Október 27-én reggel kezdetét vette a NYEOMSZSZ közgyűlése, ezzel párhuzamosan pedig a Szent István-kápolnában paptársaival együtt szentmisét mutatott be Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök. Szentbeszédében rámutatott: bennünket, magyarokat két szempont is fűz Fatimához. Az egyik Kondor Lajos atya személye, a másik pedig az '56-os esemény. „A fatimai

üzenet ugyanis – folytatta Kiss-Rigó László – nagyrészt a bolsevik kommunista ateista diktatúra borzalmára hívta fel a figyelmet, és arra, hogy imádsággal, engeszteléssel kell megtennünk mindent azért, hogy ettől a veszélytől megszabaduljon az emberiség. Nem tudhatjuk, hogy a három pásztorgyerekek és a millióknak, akik Fatimában és Fatima üzenetére hallgatva imádkoztak annak idején, milyen szerepük volt abban, hogy harminc évvel ezelőtt a diktatúra megdőlt, különösebb vérontás nélkül... Hálával gondolhatunk Fatimára, a milliók imájára, hálát adunk a szabadságunkért” – mondta a szeged-csanádi püspök, egyúttal szóba hozta azt is, hogy napjainkban új problémákkal kell szembenéznünk: a nihilizmus diktatúrájával, azzal az ideológiával, amely sokszor vonzó köntösbe öltözve, cinikus, provokatív módon kérdőjelezi meg és támad minden szellemi-lelki értéket és teszi kötelezővé a mindegyiktől való mentességet. Ez ellen a fatimai üzenetben álló eszközökkel érdemes szembeszállni – világított rá a főpásztor. „Fatima üzenete nem más, mint szeretetteljes figyelmeztetés, hogy ha az ember elfordul Istentől, a saját vesztébe rohan. Ezért érdemes Istenzhez fordulni, megtérni” – zárta tanítását Kiss-Rigó László püspök.

Palánki Ferenc püspök október 28-án a Jelenések Kápolnájánál szentmise keretében ajánlotta fel a Szűzanyának a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. A homília után a koncelebráló papsággal együtt a szentélyben lévő Mária-szobor előtt térdelve mondta el az Erdő Péter bíboros által írt, oltalmat kérő imát.

Kondor atya nyughelyét a magyar zarándokok egy csoportja a megelőző nap délután, a szegedi, budapesti és ausztriai csoporttagok pedig a szerzetes halálának tizedik évfordulója napján, 2019. október 28-án reggel kereszték fel. Mécesst gyújtottak, elénekeltek a magyar himnuszt és imádkoztak lelki üdvéért: *Adj, Uram, örök nyugodalmat neki...*

Az örök világosság fényeskedjék Kondor Lajos atyának!

Kép és szöveg: Varga Gabriella

„Oltalmad alá futunk, Istennek Szent Anyja!”

Gyerekeknek

PÁL ÉS ISTVÁN

Biztosan Te is olvastad vagy hallottad már az egyik legismertebb szentírási részt, Szent Pál apostol megtérésének történetét. Ezt a csodás eseményt számtalan festmény, szobor, irodalmi mű, sőt még film is megörökítette. Azt azonban talán kevesebben tudják, mi történt Saul-lal – a későbbi Szent Pál apostollal – a „pálfordulás” előtti napokban.

Élt akkoriban Jeruzsálemben egy igazhitű keresztény ember, István, aki egyike volt annak hét diakónusnak, akiket Jézus tanítványai választottak ki, hogy életüket az imának és a szolgálatnak szenteljék. Ők voltak a legelső diakónusok. Ma is vannak követők: ők az állandó diakónusok, akik egyfajta összekötő kapocs a pap és a hívek között, szerepük van a liturgiában és a szegények szolgálatában is. Családok emberek, munkahelyük mellett a szabadidejüket áldozzák erre a szolgálatra.

István volt tehát az egyik első diakónus, és feladatához híven bölcs szavakkal védte hitét, bátran kiállt kereszténysége mellett. Emiatt üldözői ugyanúgy a főtanács elé állították, mint Jézust. Hite megvallása volt a „bűne”, ezért Mesteréhez hasonlóan halálra ítélték. Vádlói vé-

gighurcolták Jeruzsálem utcáin, a város szélére vitték, ahol, a Damaszkuszi-kapunál, halálra kövezték. István még ekkor is gyilkosai bűneinek megbocsátásáért imádkozott Istenhez.

István diakónus vértanúságának szemtanúja volt az a Saul is, aki akkor az egyik legádázabb keresztényüldöző volt. Bizonyára elégedettségrel töltötte el, hogy „jó munkát” végeztek: halállal „bűnhődött” hitéért egy keresztény ember. Saul nem sejtette, mi fog történni néhány nap múlva. Egy héttel később ugyanis ugyanígy, a Damaszkuszi kapunál indult el nevezetes útjára. Arra az útra, amely az egész életét megváltoztatta. Eddig ő üldözte a keresztényeket, akkortól viszont ő lett az „Új István”, aki terjesztette, sőt minden eddiginél szélesebb körben hirdette az Evangéliumot. Így lett Saulból Pál, a keresztények gyilkosából a kereszténység Apostola.

Ebben a hónapban, december 26-án (karácsony második napján) emlékezik Egyházunk Szent István vértanú diakónusra. Bátor kiállása hitéért követendő példa – napjainkban is, mindannyiunk számára.

Kovács Péter

IMASZÁNDÉK...

(Folytatás a 2. oldalról)

A mennyei Atya gyermekei meghallgatják testvéreiket: nem a haszontalan pletykákat, hanem a felebarát szükségleteit. Szeretettel, türelemmel hallgasuk meg a másikat, mint ahogy Isten teszi velünk, gyakran ismétlődő imáinkkal. Isten soha nem fárad el, mindig örül, amikor keressük. Mi is kérjük a másik meghallgatására hajló szív kegyelmét. A pápa így fordult a fiatalok-

hoz minden felnőtt nevében: „bocsássatok meg, ha gyakran nem hallgattunk meg benneteket; ha ahelyett, hogy megnyitottuk volna szívünket, telebeszéljük a fületeket. Mint Jézus Egyháza, szeretettel kívánunk meghallgatni benneteket, és biztosak vagyunk két dologban: életetek értékes Isten számára, mert az Isten fiatal és szereti a fiatalokat; és a ti életetek értékes nekünk is, sőt, szükséges, hogy tovább haladhassunk. (...)”

Ferenc pápának a 2018. évi, fiatalok-ról szóló szinódust lezáró beszédéből

RÓMÁBAN LÁTHATÓ
A BOLDOGASSZONY-VÁNDORKIÁLLÍTÁS

Rómába érkezett a Boldogasszony-vándorkiállítás. A rendkívüli tárlat Magna Domina Hungarorum címmel október első felében a Szentszék egyes hivatalainak otthont adó Kancellária palota földszinti kiállítótermeiben volt látható. A megnyitót Magyarország Szentszéki Nagykövetsége szervezésében október 1-jén tartották a palota Giorgi Vasari freskóival ékes dísztermében.

A kiállítás Áder János köztársasági elnök, továbbá a Kultúra Pápai Tanácsa és a Nemzetközi Pápai Mária Akadémia védnökségével jött létre. A megnyitón részt vettek a Szentszék akkreditált diplomáciai testület, a vatikáni hivatalok és a római egyházi intézmények képviselői, valamint a római magyar közösség tagjai. A kiállító művészek közül Melocco Miklós, Molnár János és Párkányi Raab Péter voltak jelen.

Az ünnepségen a nyíregyházi Görögkatolikus Papnevelő Intézet Szent Damján Kórusa énekelt.

Habsburg-Lotharingiai Eduard szentszéki nagykövet köszöntőjében egyebek mellett emlékeztetett, hogy a kiállítás időzítése a vatikáni bazilikában található Magyarok Nagyasszonya-kápolna búcsúünnepéhez kapcsolódik, egyúttal jelképes köszönetnyilvánítás Ferenc pápa június 1-jei csíksomlyói látogatásáért.

Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke emlékeztetett, hogy 2015-ben a csíksomlyói kegyzsobor megalkotásának 500. évfordulója tiszteletére 55 magyar kortárs művészt kértek fel a Szűzanyával kapcsolatos alkotások elkészítésére. A Kárpát-haza Galéria közreműködésével, Tóth Norbert kurátor munkája nyomán létrehozott tárlat egyszerre jeleníti meg a magyarság összetartozását és keresztény gyökereit. Szász Jenő kiemelte, a mai ma-

gyarok is folyamatosan tanúságot tesznek Máriához való hűségükről, ennek egyik legszebb jele a csíksomlyói pünkösdi zarándoklat. Az elnök szerint a Szűzanya és őseink hagyománya iránti tiszteletben erősítette meg a Kárpát-medence magyarságát Ferenc pápa, aki el látogatott a kegyhelyre, és aranyrózsával ajándékozta meg a csíksomlyói Szűzanyát.

Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita a Boldogasszony név mögött rejlő lelki üzenetet elemezve arról beszélt, hogy ha az édesanya boldog, akkor a család egésze az, így Szűz Mária boldog volta minden hívő számára az öröm forrása.

A Szűz Mária-tisztelet kutatása terén a legrangosabb tudományos intézménynek számít a Nemzetközi Pápai Mária Akadémia. Elnöke, Stefano Cecchin ferences szerzetes előadásában összefoglalta a magyar Mária-tisztelet sajátosságait az egyetemes katolicizmus összefüggésében. Rámutatott, mily nagy hatással volt a magyar királyok Mária-tisztelete nemcsak hazánkra, de a térség más országaira is; Mária országának, a Regnum Marianumnak egykor fontos szerepe volt a régió evangelizálásában. Arra buzdított, hogy keresztény identitásának felvállalásával és védelmezésével a magyarság ma is mutasson példát Európának.

Magyarország Szentszéki Nagykövetsége

SÍK SÁNDOR-NAPOKAT TARTOTTAK
INNSBRUCKBAN

Az elmúlt hónapok- és hetekbeli, kastli, bécsi és londoni eseményekhez hasonlóan ugyancsak a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálatának 1 Plusz 1 Misszió programja tette lehetővé a Sík Sándor-napok megtartását október második hétvégéjén az ausztriai Tirol tartomány székhelyén. A program az Innsbrucki Magyar Római Katolikus Egyházközséggel és a 79. sz. Dr. Kozma György SJ Cserkészcsapattal közösen október 12-én a gyermekeket, október 13-án pedig a felnőtteket ajándékozta meg kulturális és lelki élményt egyaránt nyújtó, kétnapos programsorozattal.

Az események Wachsmuth Tünde, a magyar egyházközség világi elnöke és Schenk Angyalka cserkészparancsnok kezdeményezésére jöttek létre. (Mint ismert, Innsbruckban jelenleg nem szolgál magyar lelkész.) Meghívásukra szombaton délután az Innsbruck Saggen városrészében található Miasszonyunk-plébánia ifjúsági házában (Jugendheim Saggen), vasárnap délelőtt pedig a Magyar Ház dísztermében Sebestyén István ének- és mesemondó előadóművész, a Népművészet Mestere, valamint Gyuris Petra, a Dévai Nagy Kamilla nevéhez fűződő Krónikás Zenede tizenhét éves növendéke örvendeztette meg mesékkel, énekekkel és imákkal a közönséget. Vencser László, az ausztriai idegen nyelvű katolikus lelkészségek országos igazgatója lelkipásztori szolgálataival, e sorok írója, a Sík Sándor-emlékfélév szervezője pedig nyereseményeket is jelentő, jó hangulatú kvízzjátékkal teljesítette ki az igazán színes és gazdag programsort. A cserkészeknek tartott szombat délutáni előadás elején elhangzott néhány alapismeret Sík Sándor életéről és munkásságáról, így ennek alapján a mintegy másfél órás műsor végén nem volt nehéz csoportosan válaszokat adni a feltett kérdésekre. Minden helyes válaszhoz külön ajándék járt, így végül mindenki összegyűjtötte a Budapest-kirakót és egy Magyarország-kártyajátékot a kiváló hangulatú verses-mesés-dalosságos délutáni emlékére.

Imák, versek, mesék és dalok között

Rendkívüli missziós hónapban lévén, Vencser László elmondta (nemcsak) fiatal hallgatóságának, mennyire fontos a küldetés felismerése és teljesítése, amint azt Sík Sándor, nem kevésbé az innsbrucki cserkész példáján is láthatjuk. A vasárnapi szentmisén, amelynek olvasmányai a háláadás jelentőségére irányították a figyelmet, Vencser László hálát adott Istennek Sík Sándorért, az innsbrucki magyar közösségért és az 1 Plusz 1 Misszió programért is. Szentmise után különösen csengtek Sebestyén István előadásában a mondott és énekelt népi imák és a fiatal Gyuris Petra énekes-gitáros lány hangján a szívekig elérő dalok, köztük az Isten láncá című megzenésített Sík Sándor-vers is. A költő Te Deumját pedig Innsbruckban is az immár hagyományossá tett módon: a közönség bevonásával mondták el a jelenlévők. Gyönyörű volt hallani, ahogyan az ifjúsági otthon és a Magyar Ház díszterme visszhangozta, egyre visszhangozta, hogy: „Hála legyen”, Uram, „hála legyen”...

Varga Gabriella
(Fotó: Varga Bernadett, Innsbruck)

ORVIETÓBA ZARÁNDOKOLTAK
A PÁPAI MAGYAR INTÉZET LAKÓI

A 2020-ban Magyarországon megrendezendő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében október 26-án az eucharisztikus csodájáról híres Orvietóba és Bolsonába, majd Montefiasconéba zarándokoltak a római Pápai Magyar Intézet lakói.

A zarándoklatot Németh Norbert rektor és Ignazio Ceffalia vezette, aki mint olasz pap biztosítja a házban lakó magyar ösztöndíjasok számára az olasz nyelv gyakorlási lehetőségét.

Az intézet lakói számára külön ajándék és Istentől való kegyelem volt, hogy bár messze a hazától, de mégis konkrét módon is készülhettek a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra. Hiszen egy-egy ilyen helyszínen, vagyis egy-egy eucharisztikus csoda egykori helyszínén az ember elmélyülve, imádkozva, kissé elcsendesedve igazán közel érezheti magát az Oltáriszentségben velünk és köztünk élő Jézussal, aki „Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békeségünk” – miként a 2020-as kongresszus imádságában mondjuk, minden szentmise előtt. Az ima ezen szavai mintegy megelevenedtek a zarándoklaton részt vevő atyák szívében és lelkében.

Az egynapos kirándulás Orvieto városában kezdődött, ahol a bazilika után az atyák ellátogattak a helyi katakombarendszerbe is. Ezt követően pedig

Bolsena városában tekintették meg az eucharisztikus csoda helyszínét és a főbb nevezetességeket. A zarándoklat Montefiascone városában zárult.

A Pápai Magyar Intézet egy-egy tanév során több hasonló kirándulást és zarándoklatot is szervez az intézetben lakók számára, hiszen a teológiai és az olasz nyelvi tanulmányokban való előrehaladás mellett fontos szempont az is, hogy a Rómától távolabb fekvő helyeket is felfedezzék, megismerjék a külföldön tanuló magyar papok.

Ebben a tanévben a Németh Norbert rektor vezette Pápai Magyar Intézetnek (teljes nevén: Pápai Magyar Egyházi Intézet) egy olasz mellett hét magyar lakója van, akik négy pápai egyetemen végzik tanulmányaikat: Ádám Miklós, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papja a Pápai Bibliikus Intézetben biblikumot, Kara Nándor a Szabadkai Egyházmegyéből a Pápai Szent Kereszt Egyetemen liturgikus teológiát, Óra Krisztián a Szombathelyi Egyházmegyéből az Augustinianumban patrisztikát tanul; Füleczi István az Egri Főegyházmegyéből és Vljaj Márk a Győri Egyházmegyéből dogmatikát, Szép Attila a Pécsi Egyházmegyéből erkölcsoteológiát, Versler Sándor az Egri Főegyházmegyéből pedig fundamentális teológiát tanul a Pápai Gergely Egyetemen.

Füleczi István/Pápai Magyar Intézet

HIÁNYHIÁNY

Ez egy jóllakott ország. (Magyarországra gondolok, de gondolhatnék sok másikra is Európában vagy szerte a világban...) Persze lehet, hogy mégsem egészen, vagyis csak részben: egyik barátom a Máltai Szeretetszolgálatnál dolgozik, az utcán élő hajléktalanokat istápolja – ő alighanem vitatkozna a fentebb megfogalmazott kijelentéssel. Akkor tehát pontosítom: mindenféle – a látható, meg a sokféle, rejtve maradó – inség és nyomorúság ellenére mégis mintha hasonlítanánk a jóllakottakra. Azok is, akik folyton degeszre eszik magukat, és azok is, akiknek gyakran korog a gyomra. Valahogy elverjük az éhünket – a luxusétteremben vagy a lépcsőházi kuka tetején, vagy e két véglet között valahol –, és akkor elnyugszunk egy időre. Így van ez rendjén, mondhatnánk, az embernek ennie kell – az ember és ember életlehetőségi közötti csillagászati távolság persze már nagyon nincs rendjén.

De az talán még kevésbé van rendjén, hogy mind többen úgy élünk, ahogyan eszünk – a luxusétteremben vagy a lépcsőházi kuka tetején, vagy e két véglet között valahol –, hogy mielőbb kitöltsük magunkban a hiányt. Nemcsak a gyomrunkban, hanem minden más szervünkben és életpunkciónkban. A „könnygyorsan” világában mind többen ugyanazzal a módszerrel akarnak tudást (vagy csak diplomát?) szerezni, karriert csinálni, kérdéseikre-kételeikre választ kapni, örömhöz-kielégüléshez jutni – könnyen és gyorsan. Miért ilyen sürgős minden? – erről beszélgettünk nemrég néhányan, régi barátok, és nem kellett sokáig várunk a válasza (mintha sürgős lett volna...). egyikünk hamar megfogalmazta: mert rövid az élet. Mihez képest? – kérdezte a matematikus. „Minden, mi él az egyenlő soká él, a százados fa s az egy napos rovar” – dümögötte a magyartanár, és a gyengébbek kedvéért hozzátette, az ember tragédiája – Madách... Itt kicsit lelassult a beszélgetés, egyszerre valahogy ráérősebbek lettünk, mint amikor az ember lelassítja a lépteit, mert sejteni kezdi, hogy valami kellemetlen várja az út végén. Aztán valakiből kibukott: „Nem lehetséges, hogy az élet valójában nem rövid, hanem inkább üres?”

Hosszú csend következett, mint amikor az emberek megpróbálnak utánagondolni egy állítást, egy sejtés igazságának. Jó hogy fizikatanár is van a társaságban, mert arról kezdett beszélni, hogy a régi idők tudósai szerint a természet nem tűri az ürességet, azt mindig betölti valamivel, ezt hívták úgy, hogy „horror vacui”, irtózás az ürtől. Mintha így működne az ember is – fizikai és lelki-szellemi értelemben egyaránt. Ahogy nehezen tűri az éhséget, úgy nem viseli el az ürességet az agyában sem. Mennyi kapkodva összetákolta elmélet és magyarázat, mennyi lényegében hasznavehetetlen információ tölti ki az agyunkat: s hogy a telítettség szintje percre se csökkenjék, gyorsan bekapcsoljuk a rádiót vagy a tévét, rákattanunk az internetre, ahonnan hírek, kommentárok és szórakoztató műsorok áradnak, matatunk a mobiltelefonon, hogy fenntartsuk az állandó beszéd- és zajszintet. Ha testi táplálékkal esetleg nem is, de ezzel a mindent kitölteni képes szellemi táppal szinte mindnyájan el vagyunk telve. Fér-e még belénk valami? Egy új gondolat, egy valóságos felismerés, egy mély emberi érzés? Persze mégis mindenkinek hiányzik valami. Ez vagy az. De leginkább talán egy valami: a hiány hiánya. Egy kis ürességérzet, amit végre az tölthetne be, ami, illetve Aki erre valóban képes volna. – Ezt a kis ürességérzetet, a túltelítettség hiányát kívánom magamnak, és mivel van bennem valami kis felebaráti szeretet – ezt kívánom embertársaimnak is 2019 karácsonyára várva.

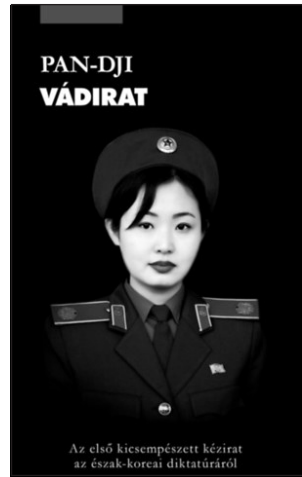
Kipke Tamás

VÁDIRAT – KIM DZSONG UN ELLEN

Az 1989/90-es esztendő nem mindenütt hozta meg a kommunista rendszer várva-várt bukását: Távol-Keleten, így Kínában, vagy Észak-Koreában a lakosságnak nem sikerült leráznia magáról ezt az embertelen diktatúrát. Kínában ugyan számos megkötéssel, de mégis lehetőség nyílik a vallásgyakorlásra, Észak-Korea csak a „nagy vezér” tiszteletét tűri, sőt követeli meg, a hitéletet tüzzel-vassal üldözik. Az ország lényegében szabályos börtön mindazok számára, akik nem feltétlen hívei az immár apáról fiúra szálló vezetés szünet nélküli, hangos dicséretének. Kim Dzsong Un diktatornak – csakúgy, mint apjának és a kommunista rendszert megalapító nagyapjának – sikerült országát csaknem teljesen elzárnia a külvilágtól, de arra is van gondja, hogy kizárólag a hatóságok által jóváhagyott hírek, vagy felvételek kerüljenek külföldre.

Nemrég azonban Pan-dji álnéven egy írónak sikerült Észak-Korea mindennapi életét kendőzetlenül, a maga nyers és igen csak szomorú valóságában lefestő novellaszerű kicsempésznie. Az időközben már számos nyelvre lefordított kötetet – magyarul – a budapesti Libri Kiadó jelentette meg. A még a 80-as és 90-es években játszódó történetek távolról sem a kökemény diktatúra meg-

döntéséről, vagy közvetlen bírálatáról szólnak, mert ilyesmi még az álnév mögé rejtőző író világában fel sem merülhet, hanem csupán arról, hogy a rendszer miként nyomorítja meg Észak-Koreában a lakosság mindennapi életét. Habár a közzelmúltban néhány olyan könyv is megjelent, amelyekben a hermetikusan lezárt országból menekült egykori foglyok számoltak be a kényszermunka-

táborokban elszenvedett borzalmakról, a nemrég napvilágot látott Pan-dji kötet nem annyira a fizikai, hanem a lelki erőszakról szól, és mivel szépíró vetette papírra, irodalmi igénytel festi le az eseményeket.

A könyv hét történetet mutat be, de valamennyi arról tanúskodik, hogy mennyire nem számít az egyén, mert kizárólag a kommunista párt akarata érvényesül, így szinte magától értetődik, hogy a mindennapokat a félelem uralja. Ugyanis mind a

hét elbeszélést összefűző vörös fonál az állandó aggodalomból, a zsigerekig hatoló félelemből szövődik. Aki elköveti a hatalom szemében a legkisebb hibát is, számolhat azzal, hogy kényszermunkatáborba kerül, és ez megbélyegzi az egész családját is. A könyv oldalain életre kel Észak-Korea reménytelennek tűnő valósága, az, hogy mindenki mindenkit figyel és ezért tart is a másiktól; már belefásult az agyamosásba, de tudja, hogy nemzedékek sora nőtt fel az elmúlt évtizedek során a változás leghalványabb reménye nélkül. Pan-dji történeteit olvasva – közvetve – magyarázatot kapunk arra is, hogy az egymást követő nemzedékeknek ugyan nem jut más osztályrészül, mint a szüntelen nélkülözés és kilátástalanság, mégis, meg sem fordul a fejükben a fellázadás a „nagy vezér” Kim Dzsong Un uralma ellen.

A könyv valóban – mint remekül választott címe is bizonyítja – vádirat a világ alighanem legembertelenebb rendszere ellen, egyben pedig segíti az olvasót annak megértésében is, hogy miként tartható fenn egy nemzetközileg megbélyegzett és szankciókkal sújtott diktatúra még a XXI. század első évtizedeiben is.

Pan-dji: Vádirat – Libri Könyvkiadó, Budapest, 2018

Vincze András

SZOMORÚ SZÁMOK

Az egyházi missziót, a keresztény hit terjesztését napjainkban ismételtelen lelkünk köti Ferenc pápa. Ennek fényében szembe kell néznünk a szomorú tényekkel. Németországban még drámaibb a kereszténysegítő elfordulás. Ott tavaly 436 ezer ember (köz-

ken nemcsak a német nyelvterületen, de szerte Európában, sőt még – ha kisebb arányban is – Lengyelországban szintén.

Németországban még drámaibb a kereszténysegítő elfordulás. Ott tavaly 436 ezer ember (köz-

ülük 220 ezer protestáns) lépett ki egyházából. A freiburgi egyetem kutatóinak becslése szerint 2060-ra a keresztény egyháztagok száma a mostaninak felére csökkenhet. Vagyis negyven év múlva a most 44,8 milliónyi keresztény 22,7 millióra csökkenhet. Ez a népesség számának csökkenésével is összefügg.

Mert sajnos a nem migráns németországi nőknek csupán 14 százaléka szül három vagy több gyermeket. A muszlim vallású asszonyok 44 százalékának van három vagy több gyermeke.

Rendkívül jellemző, hogy egyházon kívüli szociológiai kutatások szerint, ahol a vallási, egyházi élet meggyengül, ott felvirágzik az önzés, élvezetvágy, anyagiasság. A tízparancsolat 5. parancsolatát – ne ölj – a vallásos embereknek gyakorlatilag mindegyike fontosnak tartja, a nem-vallásosoknak csupán 76 százaléka. A ne loj parancsolatát a vallásosok mind fontosnak tartják, a nem-vallásosoknak kétharmada.

Mindebből az is következik, hogy erkölcsös magatartás vallási, hitbéli kötődés nélkül alig lehetséges. És az is következik, hogy legalább annyi missziós lelkület legyen bennünk, hogy imaéletünkben állandó helyet biztosítsunk Európa keresztény megtéréséért.

Rosdy Pál

SZESZTILALOM

A szüreti felvonulások után, az új borok kóstolása előtt, az aszúsztóló hagyományos szemelgetése idején ünneprontásnak tűnhet szesztilalomról beszélni. Jobban illene a borok királyának, a királyok borának emlegetése, vagy Hamvas Bélától valami filozofikus idézet, majd néhány népszerű közmondás – „borban az igazság”, „jó bornak nem kell cégér” és hasonlók –, végül pedig kívánhatnánk bort, bűzát, békességet. De most kellene megemlékeznünk arról is, hogy száz éve, 1919. október 28-án fogadta el az Amerikai Egyesült Államok szenátusa az alkoholtilalomról szóló törvényt.

A szeszellenes centenárium alkalmából legfeljebb a filmipar néhány klasszikusának tiszteletére koccinthatnánk. Az Amerikában tizenhárom évig tartó időszak ugyanis éppen nem a közérkölcök javulását eredményezte, hanem a szervezett bűnözés megalapozását szolgálta. Olyan negatív „hősök” születésének kedvezett a szigorú szabályozás, mint például Al Capone. A nevezetes bűnözőről már életében, 1932-ben elkészült az első film, A sebheylesarcú (Scarface), és 55 évvel később Robert De Niro is megkapta ezt a szerepet az Aki legyőzte Al Caponét című filmben. Az amerikai szesztilalom idején játszódik a Van, aki forrón szereti, a Volt egyszer egy Amerika, az Oscar, az Életfogytig, a Feketeheletlen – hogy még néhány ismertebbet említsünk a sok közül. A hazai filmgyártásra közel sem volt ilyen jótékony hatással a magyarországi szesztilalom, pedig nyilván azt is komolyan gondolták, akik kitalálták.

A tanácsköztársaság kikiáltásának napján, 1919. március 21-én a Forradalmi Kormányzótanács a statárium bevezetéséről szóló rendeletet követően másodikként hirdette ki: „Tilos szesz italokat árulni és fogyasztani”. Rövidesen elkészültek a plakátok, melyek azt hirdették: „Az alkohol meghalt. Ne engedjétek feltámadni!”, „Az alkohol halálos mérge!”, „Nincs többé kizsákmányoló és nincs többé butító szesz, amivel az elnyomók elaltatják a munkásság ébredő öntudát. Aki még most is alkoholt akar, továbbra is a rabszolgaságot akarja. Felszabadult proletár megveti a butítás és a gyilkolás eszközét.”; „Az alkohol öl, butít, nyomorba dönt...” A riasztó propaganda, a szigorú szabályok, a rögtönítélő bíróságok, a fegyházbüntetések ellenére a magyarországi szesztilalom nemhogy 13 évig, de 133 napig sem tartott. Nálunk is hamar megnyiták a kiskapuk és tiltakoztak a vendéglátók, a kereskedők, a szőlősgazdák... Hamarosan engedélyezték a napi fél liter bor fogyasztását, de nem emiatt bukott meg a rendszer.

A magyar irodalomban sem hagyott mély nyomokat ez a rövid ideig tartó hazai szesztilalom. Kosztolányi Dezső Édes Anna című regényének első fejezetében – a krisztinavárosi pletyka szerint – Kun Béla repülőgépen menekült az országból. „Sápadt volt, borotvátlan, mint rendszeren. Vigyorgott az alatt álló polgároknak, s vásott kajánsággal, csúfondárosan még búcsút is intett egyeseknek.” Állítólag zserbókat vitt magával és rengeteg aranyat. Az alkohorról nem esik szó.

Am Kosztolányit nem csak a jeles és jeltelen évfordulók miatt érdemes olvasni.

Filip Gabriella

FILMEK – HÍREK – LEKISÉG

Keresztény Élet
PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

www.keresztenyelet.hu

AZ EUCHARISZTIÁRÓL ŐSZINTÉN

Az Eucharisztia előtt az ember vagy őszinte, vagy nincs is ott. A megszólítás, a megkérdés, hogy mit jelent számomra az 52. Eucharisztikus Világkongresszus ténye, valóban megtisztelő. Annál is inkább, mert 2020-tól Nyitrára, Bangha Béla SJ szülővárosába kaptam kinevezést mint egyetemi lelkész. Eddigi helyem, Kassa idén ünnepli a helyi jezsuita vértanúk 400. évfordulóját. Ahogy azokról, úgy most Banga Béláról sem szabad megfeledkezni. Ő volt az, aki felhívta figyelmünket egy lányra, s ezzel egy szinte feledésbe merült érényre: az Isten országát építők alázatára. A XXXIV. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Emlekkönyvében így ír erről a lányról Bangha atya: „Tamisier Mária Márta, mihelyt terveit teljesülését biztosítva látta, egyszerre szerényen háttérbe vonult. Még huszonegy kongresszuson vett részt, mindegyiken ott volt, de sohasem szerepelt többé, csak az újat és hódoló tömegben húzódt meg és onnan imáda az Urat, akinek a modern világ rengetegében utat készített a társadalmi diadalra.”

Manapság is az emberek két csoportra osztódnak: vannak, akiket a reflektorfény vonz, ott érzik hivatásukat, mások (ál)szerényen valahol hátul (templomban a kórus alatt) húzódnak meg. Mindig sokkal kevesebben voltak azok, akik, hogy hatékonyabban tudjanak dolgozni Isten szőlőjében, inkább a háttérben dolgoztak. Ilyen lehetett az a lány is, akiről írni szándékozom, rendtársam tollaival ékeskedve (őt idézve).

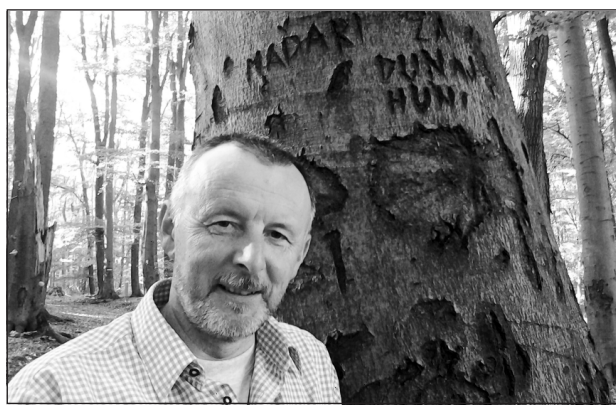
„Az eucharisztikus kongresszusok voltaképpen kezdeményezője egy francia leány, Tamisier Mária Márta, boldog Eymard lelkigyermeké, aki különösképpen ugyanabból a dél-franciaországi városból, Tours-ból származott (szül. 1834. november 1-jén), amelyben a valóságos jelenlét első kétségbevonója, tours-i Berengár élt [...]. Tamisier Márta már kora gyermekégtől fogva körül volt véve az Oltáriszentség tömjénillatos légkörével. Elsőáldozása olyan volt, mint a korabeli francia kislányoké. Semmi különösebb nem történt egész életén át: mintha Isten a mai korban nem annyira misztikusokkal, mint inkább átlagemberekkel akarná véghez vitetni világraszóló terveit. A Tamisier-házban sokszor megfordult Dupont abbé, egy fehérhajú pap, aki szerfölött serénykedett az Oltáriszentség imadásának terjesztésében és sikerült is neki 1849-ben bevezetnie Tours-ban az éjjeli szentségimádást... (a kislány ekkor 15 éves).

Tamisier Mártát is meglepte a zárdába vonulás vágya; (ezt a zárdaiskolai nevelése is elősegítette [...]). Húszéves volt, amikor egy szikár s örökkön mosolygó abbé, Eymard Péter Julián lelkivezetése alá került, aki a Szentségimádó-papok Társulata (a sakramentinosok) mellé egy szentségimádó női kongregációt is akart szervezni. Nagy szerepet szánt ebben Tamisier Mártának, aki szerint: »Bárhogy lesz, ne feledje, hogy az Oltáriszentségnek

fel kell ragyognia az egész világon!« Később a rongyos francia koldusok és útszéli csavargók apostola, Chevrier abbé, a lyoni szent pap volt Tamisier lelkivezetője, aki a plébániai éjjeli szentségimádásokat honosította meg mindenfelé. »Ennek oka még egy középkori eucharisztikus csodára vezethető vissza.»

Ahogy Péter Bangha leírja, „egy zűrzavaros kor kezdetén, 1873 nyarán (június 29.) látta Paray-le-Monialban Tamisier Márta azt a megkapó jelenetet, amikor a legnagyobb hitrombolás idején hatvan francia képviselő és a hívők ezernyi tömege ünnepélyesen felajánlotta Franciaországot az Isteni Szívnek. Felvetődött Tamisier lelkében a gondolat, milyen szép lenne, ha az Oltáriszentségben személyesen jelenlévő Krisztust csakugyan a társadalom királyaként és megváltó forrásaként lehetne elismerni. Hogyan kellene ezt tenni, még nem tudta, de mint eszmény ott lebegett előtte Lüttichi Szent Juliánna, aki az Únapért esztendőnkön át fáradozott, s Alacoque Szent Margit, akinek műve szintén csak másfél száz év múlva hajtott igazi virágokat. Eleinte Tamisier Márta valami áhítatos sejtésként eucharisztikus zárandoklatokat szervezett [...]. Márta mindenféle szervez, ír és lelkesít, röpiratban is terjeszti eszméjét A társadalom megmentése az Oltáriszentség által címmel. A szervezkedés eredményeként meg is indult elég népes zárandoklat több megyéből és 1874 júliusában nagy hívőereg gyűlt össze Avignonban. Ugyanazon év augusztusában új zárandoklat indult Arsba, hogy Vianney Szent János halála évfordulóján eucharisztikus kegyelettel hódoljon a Szentnek. Mermillod, a száműzött genfi püspök ezzel kapcsolatban továbbment és »eucharisztikus kongresszus« gondolatával próbált foglalkozni.

A következő, 1875. év májusában már ilyen kongresszusnak nevezhető az az eucharisztikus zárandoklat, amely Douaiben öt püspök elnöklésével s ötvenezer hívővel sereglett össze. Ezen elhatározták, hogy minden évben nemzeti eucharisztikus zárandoklatokat szerveznek s azt külön kongresszussal fogják bezárni, amelyen főleg Jézus szociális királyságával fognak foglalkozni. Tamisier öt-száz neves francia férfival kérvényt íratott alá, Dubois püspökkel áldást és beleegyezést eszközölt ki XIII. Leó pápától, majd művének keresztülvitelével szerzetesaladokat akart megbízni. Ám kérését három szerzetesrend is elhárította, hiszen közelgett a szerzetesüldözés kitörése, mely földönfutóvá tett tízezer francia szerzetest. Tengernyi nehézség (ráadásul

Az egyetlen felvidéki magyar jezsuita, Puss Sándor

Tamisier betegsége, melynek oka kimerültség volt) ellenére mégis összeült a francia katolikus első nemzeti eucharisztikus kongresszusa épp ezekben a sötét napokban, 1875 szeptemberében Faverney-ben, ahol minden templom zsúfolásig megtelt zárandokokkal s a kongresszust a város melletti nagyréten kellett megtartani. »...de az adott politikai helyzet e téren kilátástalannak bizonyult. A franciaországi akadályok végett Belgiumban látta a lehetséges folytatást.«

A szentéletű vak párizsi püspökkel, Ségurrel mindent elintézett Tamisier Márta s már-már a pápához került az ügy, amikor a belga választási és iskolaharcok miatt az egész terv kútba esett. Tamisier ekkor Hollandiába küldték tervével. A hivatalos tényezők egyelőre ott is kivihetetlenek tartották az egész ügyet, visszaküldték Tamisier iratait Ségurnek, ő pedig lemondóan és a sok kellemetlenségtől megtörtén visszaadta az egészét Tamisiernek azzal, hogy ez a »mi vágyunk csu-

pán a mi élő hitünk és égő szeretetünk egyszerű kívánsága», mely megvalósulhatatlan abban a világban, amelyben »magnóvokszik a gonoszság és sokakból kihűl a szeretet« (Mt 24,12). Tamisier csakugyan az Oltáriszentség vándorkoldusa lett: három országot is bejárt és tervével mégis koldusszegény maradt...», olvassuk Bangha atya tanulmányában. Más forrásokból tudjuk, hogy élete későbbi szakaszában aktívan, anyagilag is támogatta a szegényebb papnövendékeket. Mindez azután történt, hogy megismerkedett, bár gazdag, mégis szentéletű emberekkel, akik végül is átsegítették az indulási nehézségeken és megélhette a nyugodtabb, békés éveket: „Amikor már minden reményből kifosztottan állt a mozgalom, akkor volt legközelebb az isteni segítség. Tamisier párizsi munkatársai: a bankár De Benque és De Nicolay gróf az akkor már élénk észak-franciaországi iparvárosnak, Lille-nek akkor már igen előnyösen ismert eucharisztikus életére hívta fel Tamisier figyelmét, s mindjárt kérték is a két szentéletű lille-i gyáros, Frau Filibert és Féron-Vrau Kamill közreműködését. Ezek kapva kaptak a gyönyörű eszmén és Duquesnay cambraii érsekkel megalakították az első szervezőbizottságot, elkészítették a programot és az egész világ katolikusainak meg-hívására elindultak Rómába.”

Most pedig itt állunk az 52. kongresszus előtt... mindebből mi a tanulság? Ha az ember lelkesen teszi is a dolgát, ha meg is találja kora szent embereit, minden indulás nehéz. A nagy dolgok indulása nagyon lassú és nagyon nehéz. Ez az egyetlen biztos jel, hogy jó úton haladunk, s ha mindennek ellenére kitartunk, békésebb idők is megélünk. Persze ehhez azt is meg kell tanulnunk, hogy a kelő időben félreálljunk, átadjuk a stafétát a fiatalabbaknak. Hadd fejezzem be írássomat azzal az idézettel, amellyel indítottam: Tamisier Mária Márta, mihelyt terveit teljesülését biztosítva látta, egyszerre szerényen háttérbe vonult. Még huszonegy kongresszuson vett részt (1910. június 12-én halt meg), mindegyiken ott volt, de sohasem szerepelt többé, csak az újat és hódoló tömegben húzódt meg és onnan imáda az Urat.

O.A.M.D.G.!
Puss Sándor SJ, Nyitra

KETTŐS MEGEMLEKEZÉS LONDONBAN, OKTÓBER 6-I NEMZETI GYÁSZNAPUNKON

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálata, a Magyarok Nagyasszonya Angliai Magyar Római Katolikus Főlelkészség, a Szent István Ház – ARKME Egyesület és az 50. Kossuth Lajos Cserkészcsapat közös szervezésében Főhajítás a 170 éve mártírhalált halt aradi vértanúk és a 130 éve született Sik Sándor papköltő emléke előtt irodalmi délutánt tartottak október 6-án a londoni Szent István Ház Mindszenty termében.

Csicsó János atya már a szentmisén ráhangolta a híveket a 130 éve született papköltő hitvilágára, amikor prédikációja elején felolvasta a Te Deum című verset. Az irodalmi műsort megnyitó köszöntő szavaiban pedig Sik Sándornak a magyarságról megfogalmazott gondolatait idézte (részlet): „Magyarnak lenni: erkölcsi lendület. Magyarnak lenni: hit. Hit a magyarság hivatásában. Hit abban, hogy Isten akar velünk valamit, és hogy a magyarság képes megvalósítani ezt az isteni gondolatot.”

Az 1 Plusz 1 Misszió program rövid ismertetése után az előadás az Aradi őszi dal című műsorral folytatódott.

A 170 éve kivégzett honvédtábornokokról való megemlékezés kezdetén először Ady Endre Október 6. című költeménye hangzott el, majd Fehérváry Lilla előadóművész meggyújtotta a pódiumon elhelyezett asztalon lévő 14.

mécsest, mégpedig Batthyány Lajos, Magyarország első miniszterelnöke emlékére, akit szintén 1849. október 6-án lőtek agyon Pesten. Az aradi vesztőhely fájdalmas emlékéhez Aranyosi Ervin Az aradi vértanúk emlékére című verse vezette vissza a jelenlévőket. Az ott vértanúhalált halt tábornokok tizenhárom gyertyáját a közönség soraiból lobbantotta lángra tizenhárom személy – kilenc cserkészfiatal

Aradi gyertyákat gyújtottak, cserkészszindulót énekeltek

és négy felnőtt –, miközben a honvédtisztek legfontosabb életrajzi adatai, a kivégzésüket megelőző éjszakán megfogalmazott imáik és a hadbíró előtt kimondott gondolataik, vagyis életük utolsó szavai is elhangzottak Cservák Mária KCSP-öszöntődíjas kiváló tolmácsolásában. Amikor már mind a tizenhárom gyertya égett, találóan szóltak Balogh József Aradi őszi dal című versének sorai: „Ősz van, dermed a lélek, / Aradi gyertyák égnek.” A kegyelet újabb jeleként pedig az imént hivatkozott vers befejező sorai alatt – „Hant kortyolja a könnyet / s csöndek, iszonyúk, jönnek” –, e sorok írója, a műsor szervezője, rendezője és közreműködője egy szál fehér rózsát helyezett el az égő gyertyák elé. Ekkor felcsendült a „Jaj, de búsan süit az őszi nap sugára, / Az aradi vár-tömlőnek ablakára...” Fehérváry Lilla énekes-dalszerző, a Szigeti Veszedelem és a Madárdal Zenekar tagjának hangján...

A Sik Sándor lelki és szellemi hagyatékát középpontba állító műsor rész elején többek között elhangzott: a neves papköltő volt a magyar cserkészmozgalom egyik alapítója, ezért is viseli nevét a bu-

dapesti piarista, a szombathelyi, a tardoskedi és a genfi cserkészcsapat, valamint a fillmore-i cserkészpark. A cserkészszinduló szövege is az ő nevéhez fűződik, ezért is énekelte el a kettős megemlékezésen a londoni 50. Kossuth Lajos Cserkészcsapat jelenlévő kilenc tagja, élén Forgách Lóránd cserkészparancsnok-helyettesével, a cserkészszindulót. Fehérváry Lilla ezt követő, az alkalomra összeállított műsorában váltakozott próza és vers, szavalt és énekelt költemény. Megelevenedett a Sik Sándor irodalomkutatói munkáinak fókuszában álló, száz éve meghalt Ady Endre, továbbá a kilencven éve született Gérecz Attila '56-os mártírköltő emléke is.

A műsor utolsó perceiben a jövő évi Eucharisztikus Kongresszus kapcsán hangzottak el fontos ismeretek, majd az előadók és a közönség együtt elimádkozták a Mennyei Atyának, minden élet forrása kezdetű imát és énekeltek az 1938-as budapesti kongresszus himnuszát, a Győzelemről énekeljen kezdetű éneket.

„Forrassz egy békefényben minden népet s nemzetet” – ennél szebb végszót nem is lehetett volna találni október 6-án Londonban...

Varga Gabriella
(Fotó: P. Anita Réka)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, London, W5 4EA, Tel./Fax: +44-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarokatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Az észak-angliai magyar lelkipásztorkodás átmenetileg szünetel. Lelkipásztori ügyekben, kérem, vegyék fel a kapcsolatot a londoni Főlelkéssel.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, 1070 Wien, tel.: +43-1/526 49 72; fax: +43-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsúj-hely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; bmke@katolikus.at, www.katolikus.at; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, 1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: +43-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. www.pazmaneum.katolikus.hu

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, 7501 Unterwart 226, tel.: +43-3352/34108. Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Alsópulya, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órakor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydnegasse 31, 7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: +43-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: +43-676/8742 6711, istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., 8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. 6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopranyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. 4600 Wels, tel.: +43-732/ 341175, ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, 9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. 5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: +43-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, 1050 Bruxelles. Tel.: +32-2/64 96 188, mobil: +32-487/614 063, havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Hospitaalstraat 3 bus 8, 3600 Genk, Belgium, Telefon: +32/89-354-650. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, 75010 Paris, tel.: +33-1/42 086170, fax: +33-1/42 067155, missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor. Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D. Érdeklődni: Ft. Csibi Sándor, Ungarische Kath. Mission, Hensisstr. 1., 86152 Augsburg, tel.: +49-821/ 31 66 89 60 vagy +49-821/31 66 89 61, iroda@augmis.de; www.augmis.de, www.augsburgmisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Stemper Ferenc lisbergi plébános mutat be szentmisét kététenként. Lehetőség szerint Dankó István atya (Amberg) is besegít. A szentmisék helye: Caritas-Seniorenheim St. Josef kápolnája, Giesbertstr. 65. Érdeklődni lehet: Lipecz Josef, Tel.: +4917638033699.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, 45139 Essen. Kölnben: tel./fax: +49-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, 68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmege, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, 20535 Hamburg, tel.: +49-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmege és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpühl 10, 50676 Köln. ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: +49-221/ 33 778 517; www.ungarnzentrum.de

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, 60487 Frankfurt. Tel.: +49-69/ 24 79 50 21, 069/24795022, fax: +49-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmege:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, 81925 München. Tel.: +49-89/2137-4230, fax: +49-89/2137-4234. Ungarische-Gemeinde. muenchen@comuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Minden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, 48157 Münster, tel.: +49-251/9 32 57 288, ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: <https://sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio> vagy www.facebook.com/ungmis

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau, honlap: www.magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, 70186 Stuttgart, tel.: +49-711/236 91 90, fax: +49-711/236 73 93, mission@stuttgarteri-katolikusok.de www.stuttgarteri-katolikusok.de és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: +49-731/39 96 63 06, mobil: +49-1575-3701412, mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Domersschulstr. 2, 97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, 00151 Roma, tel.: +39/06 6574 2834, mobil: +39/348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, 00120 Città del Vaticano, gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, 8057 Zürich, tel.: +41-44/36 23 303, peter.varga@mail.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf és Lausanne: P. Stipitz Árpád atya OFM. Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, 10.30 órakor, a Cointrin-i kápolnában, Chemin du Ruisseau 36, 1216 Cointrin GE; +41 22 791 04 58. Lausanneban a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombaton, 18.00 órakor, a Servan kápolnában, Chemin Eugene-Grasset 12, 1006 Lausanne; +41 76 483 73 94.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, 3073 Gümligen, info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, 4123 Allschwil; tel.: +41/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

MAGYAR BÚCSÚ A VATIKÁNBAN

Magyarok Nagyasszonya ünnepén, október 8-án a vatikáni Szent Péter-bazilika Magna Domina Hungarorum-kápolnájában búcsú szentmisét mutatott be Németh Norbert, a Pápai Magyar Intézet rektora.

Az ünnepi szentmisén részt vettek a Rómában dolgozó és tanuló papok, kispapok és szerzetesek, valamint a római magyar közösség tagjai, élükön Habsburg-Lotharingiai Eduárd szentszéki nagykövettel. A mise előtt, köszöntőjében Németh László Imre prelátnak, a római Szent István Ház igazgatója elmondta, a magyarok kápolnáját 39 évvel ezelőtt szentelte fel II. János Pál pápa, és az akkori ünnepség résztvevői közül többen ma is itt vannak a kápolnában.

Németh Norbert szentbeszédében az október 13-án szentté avatott Newman bíborost idézte: „Áttekintve Európa fölött láthatjuk, hogy nem a hangsúlyosan Máriát tisztelő közösségek azok, akik megszűntek Fiát imádni, hanem éppen azok a közösségek, akik Mária tiszteléséről lemondtak.” A szónok felidézte a nagypénteki golgotai jelenetet, amikor Jézus Jánosra bízta az édesanyját. A halálköl Krisztus nem akarta zavarba hozni János apostolt, amikor a Szent Születet rábízta. Szava – „Ime, a te anyád!” – végrendelet, nem pedig valamiféle bemutatás. Nem azt mondta: „Ő az én anyám!”, hiszen így ez csupán Jézus családi ügye maradt volna. De Jézus ránk, az Egyházra hagyott anyát.

A keresztfa tövében Máriának és a szeretett tanítványnak egymásra bizásával a mi legszemélyesebb közösségünk története kezdődött el. Mi ugyanis nem Jézus csapata, szakköre vagy mozgalma vagyunk, hanem Anyaszentegyház.

Jézus végrendelete értelmében Mária a mi édesanyánk. Jézus nemcsak anyjáról és az egyik tanítványáról gondoskodott, hanem az őt követő összes embert egy családdá tette. Jézus családát alapított, de nem a gének által programozott alapon, hanem a Szentlélek programja szerint.

Nekünk, magyaroknak ez a családi kötelék egy még szorosabb kapcsolatot jelent a mennyek országával – mutatott rá Németh Norbert. Mária a Magyarok Nagyasszonya, s ünnepének gyökerében ott áll Szent István királyunk, a magyar történelem egyik legnagyobb alakja. Az „alapító atya” rájött a továbbélés titkára. Országfelajánlása nem egy idő ember kétségbeesett tette volt; a szent király országa számára a legbiztosabb szövetséget és támaszt kereste, akit Máriában talált meg. Az egész országot, annak múltját és jövőjét jelképező koronát ajánlotta fel neki.

Mekkora kincsünk nekünk Szűz Mária; a több mint 1100 éves hazánkban és 2000 éves kereszténységünkben kötődünk hozzá. Van tehát anyánk, nem vagyunk árvák és nem vagyunk egyedül. Merjünk Máriára mint anyánkra és nagyasszonyunkra hagyatkozni! Ajánljuk fel magunkat Szűz Máriának, legyen övé a jövőnk, legyen övé az ő Magyarországa, a Regnum Marianum – buzdított Németh Norbert, a Pápai Magyar Intézet rektora.

Vatikáni Rádió

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, 9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

ELHUNYT TÖRÖK DEZSŐ

Életének 96. évében, 2019. szeptember 27-én elhunyt Török Dezső korábbi youngstowni magyar lelkész.

Török Dezső Mosonban született 1922. december 14-én. 1942-ben érettségizett a budai ciszterci gimnáziumban. Teológiai tanulmányait egy főegyházmegei papnövédeként kezdte el, majd – miután a II. világháború végén családjával nyugatra menekült – Regensburgban fejezte be. A német városban szentelték pappá 1948. június 29-én.

1948 és 1950 között segédlelkészként és körzeti magyar lelkészként szolgált Falkenbergben. 1950-ben vándorolt ki az Egyesült Államokba. 1962-ben inkardinálták a youngstowni egyházmegyébe. 1974-től az egyházmegye lelkipásztori tanácsának tagja volt, számos egyházmegyei tisztséget töltött be. 1950 és 1981 között Youngstownban szolgált segédlelkészként, 1964-től plébánosként; 1981-től 1993-ig East Palestine plébánosa volt. 1993-ban vonult nyugállományba. 2000-től pápai prelátnak volt. Számos újságcikket, könyvet írt magyar és angol nyelven.

2019. október 1-jén temették el East Palestine városában.

Meaningfulfunerals.net

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.

Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98

E-mail: életunk@keresztneyelet.hu
www.keresztneyelet.hu

*

Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagja:
Vincze András

*

Redakción und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János

Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

*

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR

11 Exemplare

nach Übersee mit Luftpost USD 60

*

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!

Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlról USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Szent Maximilian Kiadó

OTP Banka Slovensko, Komárno

IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696

BIC/SWIFT: OTPVSKBX

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*

Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt

zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET

MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Veni Sancte a Pápai Magyar Intézetben

Assisi Szent Ferenc ünnepén, október 4-én Szentlélek-hívó szentmisét tartottak Rómában, a Pápai Magyar Intézetben. A szentmisét Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek, az intézet protektora mutatta be. A szentmisén a házban lakó, tanulmányait az örök városban folytató magyar lelképásztorokon kívül részt vett Szentmártoni Mihály SJ és Melo Lajos OP, az intézet felügyeletét ellátó Vigilancia Bizottság tagjai, valamint az intézet munkatársai. Ebben a tanévben a Németh Norbert rektor vezette Pápai Magyar Intézetnek egy olasz lakó mellett hét magyar lakója van, akik négy pápai egyetemen végzik tanulmányaikat.

Magyar zárándoklat Mariazellben

A magyar zárándokcsoport Mariazellben

Több százan vettek részt a mariazelli hagyományos magyar búcsún október 5-én. A zárándoklatot Székely János szombathelyi megyéspüspök vezette. Mariazell Közép-Európa legjelentősebb Mária kegyhelye. Minden évben több tízezer zárándokolnak ide, köztük több ezer magyar is. Idén október 5-én több száz hívó érkezett Magyarországról Mariazellbe csoportosan és egyénileg, hogy együtt imádkozzanak a kegytemplomban, és Isten áldását kérjék az életükre. A szentmise után a magyar zárándokok keresztutat jártak a főpásztor vezetésével.

Mindszenty-emlékérem

Mindszenty-emlékéremmel tüntették ki Kerényi Lajos piarista szerzetest, Hollai Ferencet, a Katolikus Iparos és Munkásifjak Országos Egyesülete volt titkárát, a budapesti Kodály Zoltán Magyar Kórusiskolát és a Palaui Köztársaságban működő Mindszenty High Schoolt november 3-án, vasárnap Budapesten. Az elismeréseket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke, a Mindszenty Társaság ügyvezető elnöke adta át az Országházban. Köszöntőjében kiemelte: az ország, a Kárpát-medence és a világ magyarságának életében is lényeges a díjazottak munkássága, mindaz amit tettek, és amit tenni fognak. A szintén kitüntetett Majnek Antal munkácsi megyéspüspöknek október 26-án, Beregszászon adta át az elismerést Lezsák Sándor.

Kárpátalja legősibb temploma

Istenszülő oltalmának görögkatolikus ünnepén, október 14-én tartották Kárpátalja legősibb templomának búcsúját az Ungvárhöz tartozó Gerényben. Az ünnepen jelen volt Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök is. Az idei ünnepen különösen is közel kerülhetek Mária oltalmához a hívek, hiszen a templomban elhelyezték egy különleges ereklyét, ami a hagyomány szerint Mária övének egy kis darabja.

A kassai vértanúk előtt tisztelegtek

Történelmi esemény helyszíne volt október 12-én Nagyszombat. Első ízben

volt együtt a három kassai vértanú koponyareklyéje. Haláluk négyszázadik évfordulója alkalmából Erdő Péter bíboros elhozta a városba Kőrösi Márk esztergomi kanonok ereklyéjét. A szertartás kezdetén Orosch János nagyszombati érsek szlovákul és magyarul is köszöntötte a híveket, a Szlovákia és Magyarország különböző részeiből érkezett paptestvéreket, szerzeteseket, seminaristákat. Kiemelten üdvözölte Erdő Péter bíboros-prímást; Giacomo Guido Ottonello érseket, Szlovákia apostoli nunciust; Stanislav Zvolenský pozsonyi érsek-metropolitát, a Szlovák Püspöki Konferencia elnökét; William Judák nyitrai megyéspüspököt; valamint a politikai és kulturális élet képviselőit. A szentmise után a hívek a város különböző pontjait érintve körmenetben kísérték a vértanúk ereklyéit.

Márton Áron-kiállítás Székelyudvarhelyen

Márton Áron püspökké szentelésének 80. évfordulóján a székelyudvarhelyi Haáz Rezső Múzeumban emlékkiállítás nyílt *Imacsokrok Márton Áron püspöknek a Gyulafehérvári Főegyházmegyei Levéltár gyűjteményéből* címmel. A kiállítás december 9-ig látogatható. „Ez a kiállítás Isten szolgája Márton

Áron püspök tiszteletét szeretné előmozdítani. A boldoggá avatás egyik kritériuma az, hogy a boldoggá avatandó tisztelete él-e az emberek körében, ismerik-e őt, élete példája hatással van-e rájuk. Ezért próbáljuk őt, lelkületét minél jobban megismertetni. Ez a kiállítás is ezt a célt szolgálja” – fogalmazott Tamás József püspök köszöntőjében.

Könyv Mindszenty bíborosról

A budapesti Külgazdasági és Külügyminisztériumban mutatták be Deák András Miklós – Somorjai Ádám OSB – Zinner Tibor Menedékben – Amerikai diplomaták Mindszenty bíborosról 1957–1970 című könyvét október 16-án. A kötet Mindszenty József bíborosnak a budapesti amerikai nagykövetségen töltött éveit dolgozza fel.

Délvidéki magyar kórusok találkozója

A nagybecskereki székesegyház adott otthont a Vajdasági Magyar Kórusok Találkozójának október 13-án. A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség (VMMSZ) a Vajdasági Magyar Kórusok Találkozóját – a Magyar Nemzeti Tanács kiemelt jelentőségű regionális rendezvényét – először 2000-ben rendezte meg Nagybecskereken. A tizedik találkozóznak szintén a Béga-parti város adott otthont. A találkozó nem titkolt célja a kóruszene, neves karnagyok és aktuális munkájuk bemutatása, a zenéhez fűződő alázat megmutatásán túl a vajdasági magyar zeneszerzők műveinek minél szélesebb körben való ismertetése, azok beiktatása kórusaink műsorrendjébe. □

A Bartók Béla Kamarakórus

MINDSZENTY JÓZSEF ÖSSZEKÖTI A BRITTEKET ÉS A MAGYAROKAT

Jeles esemény történt október 29-én a londoni Szent István Ház Mindszenty termében, ahol az új brit bíboros Michael Fitzgerald hálaadó szentmisét mutatott be. Ferenc pápa október 5-én 13 új bíborost nevezett ki, köztük ott volt a brit Michael Fitzgerald érsek, aki a Fehér Atyák missziós szerzetesrendnek a tagja. A brit központi házuk a Szent István Ház szomszédságában van és a Mindszenty termet választotta ki az új bíboros szentmise helyszínéül. Jó magyar házigazda módjára, igyekeztünk ebben a segítségére lennünk.

A Szent István Ház jeles vendégei

A szentmisén jelen voltak: a főcelebráns: Michael Fitzgerald bíboros, Vincent Nichols Anglia és Wells bíborosa, Adams Edward érsek apostoli nunciust, Hudson Nicholas westminsteri érsekiség segédpüspöke, kocelebráló papok és együtt ünneplő angol és magyar hívek is.

A jeles egyházi vendégek megörökítették a kézírásukkal a Szent István Ház vendégkönyvében, hogy itt voltak. A szentmise végén kértem a vendégeket, hogy együtt imádkozzunk Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért.

Csicsó János angliai főlelkész, London

DÉL-NÉMETORSZÁGBA LÁTOGATOTT BÖJTE CSABA TESTVÉR

Az október 18–20-i hétvégén Böjte Csaba ferences testvér a dévai Szent Ferenc Alapítvány németországi egyesületének szervezésében látogatást tett a stuttgarti, augsburgi és müncheni magyar katolikus egyházközségekben. Csaba testvér a külhoni körút mindhárom állomásán szentmisét mutatott be a helyi magyar plébánosokkal, majd előadást tartott a híveknek.

A hétvégi körút első állomása a stuttgarti Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség volt, majd az augsburgi Szent László Magyar Katolikus Misszióba látogatott Böjte Csaba. Az est szentmisével kezdődött, melyet Csaba testvér és Csibi Sándor, az augsburgi misszió plébánosa mutatott be.

A prédikáció keretében Csaba testvér arra kért egy-egy jelen lévő gyermeket, hogy a magyar Szent Korona kicsinyített másával koronázza meg azt a Gyermek Jézus-szobrot, melyet Erdélyből hozott magával körútjára – szimbolizálva ezzel azt, hogy életünknek Jézus Krisztus a királya.

A szentmise utáni előadásban Csaba testvér tanúságot tett arról, hogy miképpen tapasztalta meg az Isten szeretetét a gyermekek iránti szolgálata során: az 1990-es évek elején nem is mert hinni abban, amit elkezdett. A Gondviselés által azonban az álom valósággá vált: az utóbbi 25 évben több

mint hateraz gyermeknek adott otthont és nevelték fel őket szeretetben, békében, valódi perspektívát nyújtva így számunkra. Jelenleg 1800 gyermeket gondoznak. Őket két fiatal lány képviselte, akik mindhárom egyházközségben énekeltek a Jézus iránti szeretetről, valamint szerelemről és házasságról is.

A külhoni látogatás utolsó helyszínén, a müncheni magyar katolikus egyházközségben szintén telt ház fogadta Csaba testvért, aki Merka Jánossal, az egyházközség plébánosával és Szalontai Istvánval, a frankfurti magyarok lelképásztorával együtt mutatott be szentmisét. A nap ünnepélyességét emelte, hogy a szentmisét követően az egyházközség lelképásztori munkatársa, Szarvas Erzsébet szervezésében nemzeti megemlékezésre került sor, melyben énekes produkcióval közreműködtek a Csaba testvérral érkező gyermekek.

Taczman Andrea

MAGYAROK NAGYASSZONYA TEMPLOMBÚCSÚ ULMBAN

Mozgalmas és különleges hétvége volt Ulmban október 12-e és 13-a, ugyanis szombat este mutatták be a nemzetközi szentmisét, vasárnap pedig a templom búcsúünnepét tartották.

A nemzetközi szentmiséket már egy ideje évenként megtartják Ulmban, ahol több nemzetiség (német, lengyel, magyar, horvát, szlovén, olasz, portugál, eritrea) képviselteti magát, és valamilyen formában mindenki részt vesz a szentmisében, valamint az utána következő kulturális műsorokban, de ez alkalommal a magyarokra várt az ünnep megszervezésre.

Telt ház volt a Wengen templomban. A szentmisét 9 pap celebrálta. Amint bevonultak a ministránsok és a papok, mi magyar szívűek, nagy örömmel és könnyes szemekkel láttuk elsőként a magyar zászló megjelenését. A prédikáció német nyelven volt, de a szentlecke és az evangélium magyarul is elhangzott. Már a szentmisén is jelen voltak és felléptek a Szatmárnémetiből meghívott magyar gyermekkar tagjai, 11-17 éves gyerekek, illetve fiatalok voltak 22-en, Schmidt Mária és Nevezi Dobosi Csilla vezetésével.

A szentmise után a templom közösségi termében magyar vacsora várta a kb. 300 személyt.

Vasárnap volt az ulmiak magyar búcsúja. A szentmisét 3 pap celebrálta, Jiteanu Liviu atya, mint meghívott vendégszónok, Imre atya és Tibor atya. Liviu atya kiemelte szentbeszédében a magyar hovatarozás és a magyar családok fontosságát, a magyarok összetartását. Liviu atya Csíksomlyóról származik, ahol hagyomány az évente megtartott, összmagyarorság legnagyobb búcsúja pünkösdi szombatján. Boldoggá tett bennünket az is, hogy a testvér magyar egyházközségek is szép számmal megtiszteltek bennünket. A szentmise végén a szatmári gyermekkórus énekét hallgathattuk.

A szeretetvendégségen nagy sikere volt a töltöttkáposztának és a magyar ita-loknak is. A két nap alatt közel 500 személy fordult meg nálunk. Köszönet jár mindenkinek, aki hozzájárult a sikerhez munkájával, elsősorban Enikőnek aki mindezt megszervezte. Várjuk az jövő esztendő, hogy ismételten együtt köszönthessük Szűz Máriát, Magyarok Nagyasszonyát templombúcsúnkon.

Kocsis Albert, Ulm